

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dzwoleniem

W WILNIE V. S. 29. CZERWCA 1864. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga V. S. 27 Czerwca

Oświadczono ukontentowanie kommandyrującemu w porcie Ochotskim Kapitanowi floty Baszuckiemu za pilne wykonanie danych rozkazów; leibgardyi konnej za porządne i szkodliwe manewry. Półkownik X. Wiazemski otrzymał rangę G. Majora i Szefostwo Tifliskiego pułku muszkieterów. Znajdujący się na liście Admiralicji Konsylatze Borda, Grew, Pleteniew, Tufelmin, Browcin, Piewcow, zostają G. M.

z Wiednia 22 Czerwca

Wdowa Xiężna Parmeńska umarła w Pradze lat mając 58 — Wojsko Austriackie składa się teraz z 63 regimentów piechoty regularnej, 17 graniczną zwaną, 8 kirysyverskich, 6 dragoni, 6 lekkokonných, 12 huzarskich, 3 ułanów, 1 strzelców, 4 Tirolskich, 4 artylleryi, 1 bombardyerów, 1 robotników do niey potrzebnych, 1 Minierów, 1 kopaczów, 1 Pontonierów, 1 Czaykistów. Na czele tej armii liczymy 9 Feld Marszałków 35 Feldzeugmeistrów, 136 G. L. 258 G. M. z tych w r. ost. śmierć zabrała 69; Oficerów niższej rangi umarło 900. — Dotąd Ambasador Francuzki Champagny nie ukazał sworowi nowych listów wierzytelnych. Poseł R. P. Bacher imieniem rządu swojego domagał się u Arcy Kanclerza Rzeszy w Ratisbonie ażeby ztamtąd oddalono kilku emigrantów Francuzkich, naybardziej Biskupa Sisteron i innych którzy z widomym Anglikiem Drake związkiem mieli. — Synowie zmarłego Kardynała Herzan ośm stryja w Strin am Anger złożywszy obywatelstwo wspaniałe, serce odesłali do Rzymu; w dziedzictwie dostali więcej 400 t. zł. ryń między innymi sprzętami kielich więcej 4 t. dukatów szacowany. — Arcy X. Antoni przez abdykacyą Arcy X. Karola Mistrz W. Krzyżacki, ma założyć stałe mieszkanie w Mergentheim. w Treviso rozpoczęte twierdze kończyć pilnie zalecono. — W Lipcu zgromadzą się do obozu pod Pesth wytkniętego wszystkie regimenty rozłożone w Węgrzech, Croacyi, Sławonii na wielkie manewry. — Pruski Minister Stanu Graf Haugwitz, od niemalego czasu mieszkający w Śląsku w dobrach swoich, powrócił do sprawowania interesów Monarchii.

z Londynu 19. Czerwca

Spory Parlamentowe zapalają się coraz bardziej; dotąd Pitt miał zawsze większość głosów za sobą; spodziewa się nawet górować do końca; lecz gdyby przegrał w izbie niższej, oświadczył głośno że nie ustąpi z urzędu, podważ Ministrem został nie z wyboru Parlamentowego, lecz wolą Monarchii, który ma niezaprzeczone prawo Ministrów stanowić i odmienić. Od naydawniejszych czasów zwyczaj był nieodmienny u Anglików, że jak tylko Reprezentanci większością głosów oświadczyli, iż Minister stracił ufność narodu, Król natychmiast mianował drugiego; unikając tym sposobem przykrych, częstokroć szkodliwych sporów, ponieważ Parlament projektu nayzbawieńsze Ministra niemiłego sobie zwykł statecznie odrzucać, najlepsze postęпки nicować jak mówią, i naganiać, czynność rządową wstrzymywać, odmawiać nakoniec posilków pieniężnych na pu-

bliczną potrzebę, pod pozorem że ów Minister użył wszystkiego przeciw narodowi. Pierwszy Pitt otworzył dla siebie i następców drogę nową; r. 1783 zostawszy Ministrem pierwszym, chociaż miał potężną Oppozycyą w izbie niższej Foxa i Northa, która iego ogłosiła niegodnym ufności narodu, i prosiła Monarchę ażeby oddalił z rady swojej; nie ustąpił jednak; lecz po kilkumiesięcznem doświadczeniu zyskać nie mogąc większości głosów, obrał środek ostatni; rozwiązał Parlament. W dzisiejszych okolicznościach to uczynić jest trudno, gdy nieprzyjaciel straszny zagraża wtargnięciem; układy przeszłych Ministrów zganięne; Pitta projekt obrony powszechnej nie dożył jeszcze, nie przyjęty w Izbach, wykonany być nie może.

Ta wzdarda opinii Parlamentowej gotszy i żasnica dobrych obywateli; aż do panowania Jerzego 3 była tarczą Angielskich swobód; hamulec dla Ministrów; tę zniósłszy iaka zostanie odpowiedzialność? Lecz Pitt ma zapewne słusne przyczyny lekie ważenia tej opinii, znając najlepiej, jakim sposobem zyskać i strawną być może. Dość przypomnieć, co sławy poprzednik iego Walpole powiedział o taxie głosów Parlamentowych. Cóżkolwiek nastąpi, te raz milezą o Regencyi i zmianie Ministrów; Pitt wiadomy projekt pomnożenia wojsk regularnych rozerwy, milicji w ostatniem kreskowaniu utrzymał 265 głosami przeciw 223. iak wiele dawno żadna Oppozycya nie liczyła; wktótce nastąpi ostatnie już czytanie projektu; obie strony zgromadziły przyiaciół na decydującą walkę, którą chociażby niepomyślnie pādła, Minister wyrzekł, że służyć krajowi nie przestanie. Naylepsze prawa i ustawy czas powie i odmienia. W Anglii dawniej nie godziło się głosować Reprezentantowi, który nie był obecny na posiedzeniu całém, Oratorów mowiących nie słyszał; dziś zdarza się częstokroć, że idą spory w przytomności małej garstki Reprezentantów; lecz za daniem znaku od Prezydenta, iż głosować trzeba, nagle napelnia się liczba Prawodawców; z traktyerów bliższych, kawiarni, biłardów przybyli, którym nikt nie zaprzecza nawet prawa stanowić o rzeczy mało częstokroć znaiomey; tym sposobem raz Fox i Grey nie podzianie wpadając do deputacyi Parlamentowej zyskali większość głosów 69 przeciw 63.

Poseł Drake przybył do tej sialicy. Gdy już Lord Hawkesbury w nocy Ministrom zagranicznym przez się podanej urzędowanie, głośno oświadczył, iż Reprezentujący Monarchię nie może spisków kleić przeciw temu jedynie rządowi do którego jest wysłany, nie zaś przeciw innym narodom nieprzyjaznym; wrócić iaktwo iż Drake sądzony nie będzie, iak żądali z Anglików niektórzy przez chwały godną troskliwość o honor narodowy. Listy które pisał w Munich bawiać do Ministra Bawarskiego Montgala, zciagały się; pierwszy do rozkazu danego Francuzkim emigrantom ażeby z kraju ustąpili, nie wyłączając nawet zaszczyconych opieką W. Brytanii; drugi do rozrzuconey pogłoski, iakby Drake miał być porwanym przez Francuzów w Munich, na podobieństwo nieszczęśliwego X. d' Enghien w Ettenheim. — Następca tronu dawał wczoraj biesiadę wielką, na której znowowała się cała Oppozycya; pił ze wszystkimi zdrowie Króla, i oświadczył uroczystie, iż te.

razniejsze spory Parlamentowe nie mają za cel tryumfu tej lub drugiej fakcji z wycożaniem danym, lecz ustanowienie stałej Administracyi Królestwa dla dobra powszechnego i obrony. — Nie ustają pogłoski o rychłym z Francją pokoiu; jednakże Pitt oświadczył w izbie niższej, iż W. Brytannia gotowa być powściągnięta do wojny długo trwałej, ażeby przez liczne i wielkie zwycięstwa nieprzyjacielskie zamysły zniszczyć, dumę onego poniżyć, i pokój zyskać mogła.

D. 3 Stycznia Rządca Jamaiki Agenta wysłał do S. Domingo, dla podpisania z G. Dessalines umowy handlowej; tej zasadą być ma podobny traktat niegdys zawarty przez G. Maitland z sławnym i nieszczęśliwym Toussaint. Następca jego czyni wielkie przygotowania do obrony; odrzucił propozycję, ażeby niektóre stanowiska żołnierzem Angielskim osadzone być mogły, oświadczając iż nadmorskie twierdze zburzyć, nowe w górach zakładać i umacniać kazał. Taką odpowiedź odebrawszy Agent powrócił do Jamaiki, i wkrótce nową podróż przedsięwziął niosąc od Wielkorzędcy naszego ultimatum do S. Domingo z kosztownymi podarkami dla Murzyńskich wodzów. Na powtórney z nim rozmowie Dessalines wyraził, ażebyśmy warunkiem przedugodnym obowiązali się dostarczyć ludowi czarnemu million funt. próchu, 50 t. karabinów dla piechoty, 5 t. dla jazdy, tudzież wiele innej amunicyi. Nie mógł odpowiedzieć na niespodziane zagadnienie Agent, i raz jeszcze odjechał do Jamaiki; co postanowił Wielkorzędca Nugent niewiadomo; lecz gdyby na wszystko zezwolił, gdyby uzbroił Murzynów, trudno nie widzieć, jak wielkie niebezpieczeństwo grozić będzie wszystkim osadom Europejszym w Indyi zachodniej. Dziś Dessalines ma 20 t. żołnierza czarnego, któremu zbywa na opatrzeniu przyzwoitę, źle odziany, uzbrojony, żołdu nie odbiera; rolnictwo zaniedbane, na które tak pilny wzgląd miał Toussaint; głód nieuchronny gdyby tylko Angielskie eskadry zamknąć chciały wejście do portów RP. Hayti Amerykańskim statkom. Po długiej i srogiej rewolucyi, która tyle Murzynów pożarła, jeszcze ich tam się znajduje 200 t. białych wyróżnionych sposobami wymyślonemi. Dessalines powiada, iż kawy i bawełny bardzo wiele sprzedać może.

Z Indyi wschodniej ładem wiadomość przyszła, iż d. 30 grudnia G. Wellesley policznych i pamiętnych zwycięstwach pokój podpisał z panującym w Berar i Scindia; zyskała Kompania twierdzę Broach i wiele innych miejsc w Guzarate, które zapewne pomnożą znacznie dzierżawy i dochody Anglików; zwyciężeni Panowie obowiązali się Peishwę uważać najwyższym Wodzem Marattów. O Holkarze i drugich naczelnikach tego narodu wzmianki niema. Półkownik Malcolm w poselstwie do Scindyi wyjechał. Przed podpisaniem traktatu mieliśmy raz jeszcze krwawą sprawę z nieprzyjacielem, w której legło 5 Europejszyków, ranionych było 57; Indyanów Seapoys nieco więcej. — Słychać iż Francuzka eskadra z Rochefort wysłana tajemnie, od Anglików niepostrzeżona, przybyła do Brazylii; jeśli tak jest, powiększa się niebezpieczeństwo, już nie dla osad naszych w Indyi wschodniej, bo te są niewzruszone po zawartej ugodzie z Mocarzmami lądowemi, lecz dla obrotów kupieckich, które pójść mogą w zdobycz Francuzom z Batawami połączonym w przewyższającej sile. Admirał Pellew z okrętem Culloden od 74 armat wychodzi już pod żagle; ten posiłek nie jest dostatecznym dla Admirała Raynier, i jeżeli wkrótce rząd nie da znaczniejszego, to pewna że o wyprawie G. Dundas i Clarke końcem podbicia Francuzkich i Batawskich osad na wschodzie, mówić przestano. Potwierdziła się smutna wiadomość, iż do wyspy Francuzkiej zaprowadzono nasz okręt z 300 t. dolarów w gotowiznie.

Lord Stuart przywiózł kommandę eskadry Sidneja Smith pod Ostendą. — Dług Irlandzkie-

go Królestwa hipotekowany wynosi teraz 43 mill. FS. — Wątpliwa jest pogłoska, że Pitt Lorda Spencer chce wynieść na urząd Prezydenta Admiralicji, który już dawniej piastował z honorem i korzyścią dla narodu; Melville ma zostać Ministrem zagranicznych interessów na miejscu Lorda Herrowba. Miasto S. Hilliers na wyspie Jersey było w największym zguby niebezpieczeństwie; 3 kanonierowie w dzień doroczny narodzenia Królewskiego, przez nieostrożność zostawili lonty zapalone w magazynie, gdzie próchu było 250 beczek; postrzeżli to 3 inni, i zagasili, miasto znaczną tym nadgrodę ofiarowało.

z Paryża 19. Czerwca.

N. Buonaparte z S. Cloud do Compiègne wyjechał, gdzie obozem stoją 11 dragonii regimentów; przybywszy o g. 11 wieczorem, naziutrz o g. 3 rano siadł na koń, i dragonią w Manewrach pieszych sam ćwiczył do południa. Po obiedzie dawał audyencyę wielu urzędnikom, oglądał pilnie szkołę kunsztów i rzemiosł, wyjechał w postępek uczniów; udawszy się znowu na pole ćwiczył dragonią na koniach. Tu do niego Prefekt Departamentu Oise przyniósł z Beauvais Księgę w której obywatele zapisali zdania swoje względem dziedzicznego nad Francją panowania familii Buonaparte; gdy na dożywotnie Konsulostwo głosowali, było ich 18,200 affirmative, 22 negative; teraz za dziedzictwem jest 37 t. przeciwnych 17. tylko Buonaparte dziś miał do S. Cloud powrócić. — Amerykański posel Livingston z Londynu przybył; zanosi od rządu naszego warunki ugodliwe nieprzyjacielowi, albowiem starał się o pieniądze RP. swojej potrzebne dla zapłacenia Louisiany, czas pokaze. — Gantheaume obiół kommandę Floty Brestenskiej na miejscu Admirała Truguet, który niewiadomo do jakich obowiązków użytym będzie. — Wczora Senat wybrał z grona swego 7 osob do Kommissyi strzedz mającej wolności druku; są zaś: Roederer, Garat, Jaucourt, Demeunier, Chasset, Doyonot, Porcher. — Słychać iż Buonaparte za dni kilka nową podróż zacznie do portów RP. Havre, Boulogne, Anvers, i innych, która gdy nastąpi, wiedzieć będziemy cokolwiek o wyprawie ku brzegom Angielskim, do której śpieszne i ogromne przygotowania lądowe i morskie nie ustają.

Dotąd Talleyrand nie jest oglęzany Arcy Kanclerzem Stanu, i podobno nie będzie, jeśli prawda co dziś mówią, że Lucian Buonaparte powróciwszy ze Włoch ma otrzymać ten urząd. — Korsarz przysłany z Martiniki doniósł Morskemu Ministrowi, że ta osada jest w stanie przyzwolonym do odparcia nieprzyjacielskiej napadci, opatrzone w żywność i amunicję na czas długi. — Niedawno widział cały Paryż ciekawego doświadczenie pojazdu nowo wynalezione, od prędkości biegu, *velocifere* zwanego; zaprzężony 4 końmi, niosąc ludzi 35, szedł śpiesznie po równinach i bez zastanowienia się pod górę; wynalazek ten z czasem wydoskonalony, może być pożyteczny dla handlujących, podróżnych, i na wojnie. — Żaden jeszcze z posłów zagranicznych nie ukazał nowych listów wierzytelnych do rządu Francuzkiego; czekaia ażeby na ten obrządek dzień wyznaczono. — W S. Malo zanieziono do grobu dziecko, które umarłem być się zdawało, gdy już ziemią ciała zasypywać zaczęto, dało znak życia, i do szpitalu zostało wniesione. — Na ostatniej rozmowie z posłami zagranicznymi oświadczyć miał Minister Talleyrand, iż Francya pokoiu wzruszać nie chce w Niemieckiej Rzeczy, owszem liczbę wojsk swoich w Hannoverze zmniejszy, ile będzie mogła, na co postane są rozkazy do Marszałka Bernadotte. — Powiadaia, iż Hieronim Buonaparte otrzyma urząd W. Admirała.

Z skazanych na śmierć Hosier otrzymał przebaczenie za wstawieniem się siostry N. Buonaparte, Baciocchi. — Gdy rządca najwyższy odpuszczał karę nieszczęśliwemu Rochelle, miał powiedzieć do strapionej 70 letniej matki jego:

że są złe dzieci, częstokroć w tém jest wina rodziców, którzy złe im dają wychowanie. Lecz to z prawdą się nie zgadza; chociażby ta myśl prawdziwą była, nie chciał Monarcha przydawać bolesci tej kobiecie, dobrze wiedząc, jak częstokroć dzieci nie odpowiadają postępkami swoimi najsłabszej pieczołowitości rodziców i nauczycieli. — G. Moreau pewnie od wyroku nie apelowował. Z Conciergerie więzienia do Temple powróciwszy, wezwał małoletniego syna do siebie, i pokoię według upodobania meblować kazał, spodziewając się w nich mieszkać z lecie; lecz powszechne jest rozumienie, że rząd czas temu cierpienia skróci i dawne zasługi w RP. nadgródzi. — Georges od początku do końca pokazuje się wesoły i na wszelkie przypadki gotowy. Nie lękam się, mówił niedawno, obecnej śmierci, przebaczenia prosić nie będę, ofiarowane przyjmę z wdzięcznością; słodkie jest życie człowiekowi; do N. Buonaparte pisał prosząc o zachowanie w życiu pomocników roboty swojej, mianowicie wiernego sługi Picot; ci są niewinni, wyraził, mój grzech cały, niech ieden będę karany. — Francuzi w Constantinopolu będący pisali do N. Buonaparte winszując że wiadomego spisku szczęśliwie uniknął. Georges z towarzyszymi nieszczęścia, którzy nie otrzymali przebaczenia, do Bicetre odesłani; 9 uwolnionych od kary śmiertelnej w Temple zamknięto.

z Hagi 23 Czerwca

Rząd nasz wyznaczył uroczyste poselstwo do Paryża, z powinszowaniem N. Buonaparte tytułu nowego; wybrani są Brantsen przed rewolucją nasz Posel u dworu Ludwika 16, Harsolte członek Szlacheckiego stanu w Geldryi, Goes Stanu Sekretarz i Minister zagranicznych interesów; pierwszy i ostatni w r. pr. witali N. Buonaparte w Bruxelles; wszyscy mają władz odprawę wspaniałą do stolicy Francuzkiej przed d. 16 Sierpnia, który jest na koronację przeznaczony. — Gen. chef Marmont zalecił wojskom Francuzkim i Batawskim, ażeby nad 30 t. m. do obozu pod Zeyst zciągały koniecznie; dokąd sam pierwszy pośpieszył na ich przyjęcie. — Przed kilku dniami Angielska fregata zbliżywszy się do Schieving, szalupę ku brzegom wysłała, z której wzięte depesze oddano rządowi; słychać iż pozwala na koniec nieprzyjaciel, ażeby żeglarze Batawscy połowem śledzi i innych ryb mogli bawić się bez żadnej bojaźni i przeszkody.

z Hannoveru 25 Czerwca.

Marszałek Bernadotte przybywszy do naszej stolicy wydał odezwę do armii Francuzkiej, donosząc o wyniesieniu swoim na stopień wodza oney najwyższego; zaleca żołnierzom przywiązanie i wierność ku rządowi, ścisłą karność, względ przyzwoity na mieszkańców krajowych; donosi o wybraniu N. Buonaparte na urząd Imperatora Francuzów dziedziczny z familią. Wkrótce potem, to jest wczora, cała armia uroczystie obchodziła tę pamiątkę po wszystkich miastach; strzelano z armat, wodzowie przyjmowali od urzędników i obywatelów zwyciężne powinszowania. — R. 1785 Francya koronie Szwedzkiej ustąpiła wyspę Barthelemy w Indyi zachodniej; nie było wtenczas mieszkańców nad 408; dziś liczą więcej 6 t. statków rozmaitych w r. pr. zawinęło do portu 1330; których ładunek przenosił 5 piastrow miliony.

Od Włoskich granic 23 Czerwca

Sekretarz Posła RP i ministra pełnomocnego w Paryżu Marescalchi, niedawno przez Mediolan i Wenecję pojechał spiesznie do Wiednia, z ważnem jak słychać zleceniem. — Do Bononii przyprowadzono znaczną liczbę wozów amunicyjnych i armat, które należały do armii G. S. Cyr w kraju Neapolitańskim stojącej pod strażą dywizyi wojsk Włoskich; stąd poszły do Modeny.

Dokończenie ustaw Senatu Francuzkiego.

106. Przy tymże sądzie Imperator wyznaczy Pisarza dożywotniego.
107. Prezydenta obwiniony rugować z izby nie może; lecz sam ustąpi dla słusznych przyczyn.
108. Najwyższy Trybunał sprawę zaczyna za doniesieniem urzędników krajowych.
109. Sprawę zaczęta w drugich sądach należy wstrzymać, skoro ta należy do Najwyższego Trybunału, do niego więc ma być odesłana z dowodami zebranymi.
110. Ministrów i Stanu Konsyliarzów mogą oskarżać prawodawcy, jeżeli kazali co czynić przeciw konstytucyi i prawu.
111. Równie mogą oskarżać rządzących osadami, Wodzów morskich i lądowych, Prefektów za nadużycie władzy, złamanie instrukcyi, trwonienie dochodu publicznego, i zdziwstwo.
112. Prawodawcy oskarżają Ministrów, po zapadłym w Senacie wyroku, że wolność osobista lub duku jest zgwałcona.
113. Oskarżenie od Prawodawców uczynione wstrzymać może brożba Trybunału, albo 50 Prawodawców, jeżeli ci żądają zwołania tajney deputacyi dla wyboru 10 osob do napisania aktu oskarżenia.
114. Te proźby mają być podane na piśmie, podpisane przez Prezydenta przesłać należy do oskarżonych w przeciągu miesiąca.
115. Obwiniony stawiać powinien z odpowiedzią; Monarcha przysła 3 Stanu Konsyliarzów do zgromadzenia prawodawczego z objaśnieniem postępów zaskarżonych.
116. Prawodawcy sekretnie roztrząsają te postęпки i proźby; głosują też sekretnie.
117. Akt oskarżenia powinien obejmować wszystkie szczegóły; odesłany do Arcy Kancelarza, z rąk jego przejdzie do generalnego Prokuratora Trybunału.
118. Przystępstwa wyżej wspomnianych urzędników mogą zaskarżać ministrowie; jeśli to uczyni W. Sędzia, sam zasiadać nie powinien w sądzie.
119. Prokurator odebrawszy akt oskarżenia ostrzega Arcy Kancelarza, aby zwołania sądu najwyższego; ten za rozkazem Imperatora zwoływa w dni 8.
120. Na pierwszym posiedzeniu Trybunał rozpoznaje czy do niego sprawa należy.
- Od art. 121 do 136 zawieraia się przepisy dla Trybunałów: Najwyższego, Kassacyjnego, apellacyjnego, kryminalnego, jak czynić i postępować mają.
137. Imperator kaze pieczętować i ogłaszać wyroki Senatu; prawa, uchwały najdalej w d. 10.
138. Każdego ogłoszenia dwie kopie zporządzić kaze przez się i wyższego urzędnika podpisane.
139. Jedna z nich będzie złożona w archiwum Senatu, druga w rządowem.
140. Formuła ogłoszenia praw i uchwał.
141. Formuła druga.
142. Narod będzie zapytany, czyli zezwala aby dostojność Imperatorska dziedziczną była w familii N. J. i L. Buonaparte. Podpisał Cambaceres.

z Berne 13 Czerwca

Czynności Seymu Szwajcarskiego w mieście naszym są następujące. Donosił naprzód Landamman Wattenwyl, co imieniem RP. uczynił winszując N. Buonaparte nowej dostojności; pochwalono jednogłośnie. Gasser obrany został Sekretarzem stanu całej RP. Postanowiono zachować pierwszeństwo między Cantonami w r. pr. przyjęte; iakoż porządek pisanja praw, ażeby 13 głosów dość było. Cantony Tessin, Thurgow, Grisonowie, złożyły udzielne konstytucye swoje. Naznaczono dzień postu powszechnego na cały naród 9 Września komisyją do roztrząśnienia proźb i pretensyi Officerów, którzy dawniej zostawali w służbie Francuzkiej i Piemontskiej. Potwierdzono umowę zawartą z Elektorem Badeńskim przez

Canton Schaffhausen względem praw i dzierżaw Biskupstwa Constance; tudzież kilka prywatnych umów o też same dzierżawy między Cantonami.

Cantonu Appenzell jedna część przez 2 lata ciągle wybierać będzie Poła na Sejm, druga w roku trzecim. Propozycją, ażeby Seymowi Szwajcarów nadać większą władzę rządu narodem, niżeli chce Konstytucya i akt pośredniczy odrzucono. Wyznaczono osoby, które winszować mają w Paryżu N. Buonaparte, te zaś są: Dⁿⁱ Affry Heer, Reinhard, Salis, Zellweger, Jenner, Reding.—Minister wewnętrzny Francuzki Chaptal pisał do Prezydenta zjazd departamentowego w Moguncyi, pochwalając myśl wystawienia pamiątki w témże mieście Janowi Guttenberg, który druk wynalazł. Monument odpowiadać ma wielkości wynalazku zacnego męża, który liczyć się powinien w rządzie dobroczynców ludzkiego plemienia, wielkości narodu, który chce jego pamiątkę nieśmiertelną uczynić.

Na mocy Dekretów iakoto; w Sądzie Głł. Gubernij Litewskiej Roku 1802 Apryla 26 w Sądzie Ziem: Pttu Wileńskiego Roku 1803 Februariyi 20, i w Roku 1804 Marca 28 d. ferowanych.—Jeżeli w Kraiach zagranicznych znajduią się Ichmość Kredytowicie i Pretensowicie Zeszłego Jana Müllera Miasta Wilna Burmistrza i kupca, wszystkim przez ninieyszą Edyktałną cytacyą iterum Intimatur ażeby bądź osobiście bądź przez Plenipotentow Urzędownie umocowanych do Dedukcyi probacyi i Prawnie należytego usprawiedliwienia swoich Kredytow i Pretensyw dla zadeterminowania onym z Majątku tegoż zeszłego Jana Müllera satysfakcyi przed Sądem Ziemskim Pttu Wileńskiego na rozpoznanie przeznaczonym w Mieście Wilnie odbywanym stawali w Roku terażnieyszym 1804 na dzień pierwszy Octobra.—Takowy termin z ninieyszej Edyktałney Cytacyi iako już ostateczny pod nieuchronną Amisyyą Kredytow i Pretensyw Ichmościom Kredytow i Pretensowom z Kraich zagranicznych przeznaczając Datt w Wilnie R. 1804 dnia 20. Takową Cytacyą Edyktałną z Kancelaryi Ziemskiej wydać zaświadczam.

(15)

Mikołay Kossowicz Regent Ziemski Wileński Sekretarz Gubernijski.

Gazetna Expedycya Pocztamtu Litewskiego tych wiadomości, którzy abonnowali gazetę, Rurjer Litewski, na rok cały, zaczynając od d. 1 Stycznia r. 1804, którzy zatem powinni byli odbierać onę do d. 31 grudnia tegoż r. że Expedycya przez wydającego pomienioną Gazetę ostrzeżona, iż ta ustaje na końcu miesiąca Czerwca; udała się do Rządu celem odzyskania półowy pieniędzy abonnowanych, które abonnującym zwrócone być mają, i każdemu odesła siedm rubli, iak tylko odzyszcze. Teraź ostrzega, iż wyżej rzeczone sbonowanie całoroczne służyć nie może na Gazetę nową, która tu w Wilnie ma wychodzić od d. 1 Lipca pod tytułem: Gazety Litewskiej.

Na Dom za Wileńską bramą Bouffalowski zwany, z Placem przynależnym do onego, dana i przyznana w Ziem: Wileń: Plenipotencya pełnomocna przedać w dziedzictwo, lub przeartdować od JW. Wincetego Bisłozora Marszałka Rossien; iako pierwszego Opiekuna w stopniu i dalszych Opiekunów WJP. Stanisław Krzywobłockiemu Bytemu Sędziemu Tryb: Głł. Litt: któren oświadcza że Jeżeliby kto onego nabyć życzył ma się udać do Domu iego do ostrej bramy idąc pod Nm: 19.

Antoni Kuczynski Rodem z Kurlandyi ma od urpdenia Lat 18. wzrostu Niskiego umie mówić po Niemiecku, pisać i Czytać nieumie Twarzy podługowatey mało Ospowatey na Jednym Ręku Sredni Palec wyłamany i przykurczony Włosy na głowie Swiatło ruse z Warkoczem małym, a naprzędzie wystrzyżono nisko. Surdut na Nim Granatowy z Kołnierzem Pąsowym z Guziami Mosiężnemi, Kamizelka Ponsowa Spodni Sukienne Zielone, Kapelusze Okrągły Chustka na Szyi Czarna w Bótach, umie do broni łoży ro-

bić i pierwey usługiwał za Furmana, któren w Teraźnieyszym 1804 Januariyi 21. Dokumentem Assekuracyjnym mnie niżey wydanym Eorundem 22. przed Aktami Grodzkimi Wilkomierskimi przyznanym przez ro. Lat niżey podpisanymi służyć bez żadney Płaty za wyleczenie Defektow obowiązalsię od daty zaś wydania Dokumentu był oddanym przez niżey podpisanego do Półku Dragoonkiego w Wilkomierzu konsystuującego dla robienia łoż do Broni i tam będąc do dnia 29. Maia bieżącego Roku powróciwszy do niżey podpisanego w tymże Dniu zbiegł zabrawszy Swoją Gardyrobę niewiedomo gdzie, kto by rzezonego Kuczyńskiego pościgał i przystał do niżey podpisanego do Wilkomierza, lub Listownie uwiadomił o Jego przebywaniu od bierze wielką nagrodę. Dan w Wilnie 1804. R. 1. Dnia. 22.

Isaak Judelewicz Felczer Pttk. Wilkomierskiego.

Podaje się do wiadomości iż w niedawnym czasie zaginął wydany mnie wexel Salomonowi Hercy Heymtnowi Kupcowi Pierwszey Gildy Miasta Wilna od Szmuyły Chaimowicza Kupca 3ciey Gildy M. W. na Rubli 900 własną moją ręką pisany a przez Debitora podpisany w Dacie Dnia 14 Mar. R. idącego 1804. przy zakładzie Caragraffu tskoz ręką mają pisane a przez Debitora podpisanego na rubli 1000 z Swiadcetwem na niich zapisanym o placenia Rubli 900. Za którym Suma mnie należąca opłacona została przez Debitora Szmuyły Chaimowicza iuz po dacie zaginięcia onego kto by takowy Wexel z Caragraffem znalazł upraszam aby ony powrócił moie dla zarutu Szmuyły Chaimowiczowi a na przypadek nie wynalezienia się nie ważność takowego Wexlu i Caragraffu przez Publiczne uwiadomienie ogłaszam.

Ewa Konstancya Ręklewska Chor: B.W.P. będąc Successorką prawną folwarku Dołhowa będącego w posesyji W: Kraszewskiego Sędziego Ziem: Pttu: Prużańskiego, i drugiego Kuplina przez Wgo: Moraczewskiego possydowanego, obydwóch tych folwarkow w Poie: Prużańskim sytuowanych, uwiadamia wzmienionych W.W: Dzierżawcow iż na termin przez nich ogłoszony sama, osobiście z okazaniem dowodow nie mogą się stawic, w przedkim czasie przybiecie swoje uręcza, i aby do Jey przyjazdu żadne prawności nie zachodziły, uprasza.

Sąd Taxatorsko Exdywizorski podług Zalecenia Sądu Głł. Gubernii Litt. Grodzien. zg0 Departamentu przez ninieyszą publikatę wszystkich Kredytow i Pretensow do majątku W.W Jelcow Andruszowce Zwanego Zawiadamia ażeby z dowodami swoich pretensyw nie zwłocznie Stawali pod utratą swego pretensorstwa. Datt W Andruszowcach R. 1804. Junii dnia 8

Roku 1804 dnia 5 Junii Prokop Zuk, podpisujący siebie Protazy Zuk, czasami Zukowski, Szewc poddany W. Stefana swidy nadwornego Sowietnika, ze Wsi Podzodynia, w Pttcie Borysowskim leżący, urody Arszynow z. wierszkow 4 do 5. krempy, włosu czarnego twarzy czarney, tłustey bakambardami zarosley Nosa pociągławego, oczu ciemnych lat 28 mający, między odzieniem znaczniejszy, surdut Polski granatowy, węgierka koloru żelaznego, płaszcz ciemny, baranki białe płocienkiem powleczone, para pistoletow, mówi po Polsku czytać, pisać, po Polsku i po rasku umie, i nieco Artmetyki, mający pieniędzy do tysiąca złotych Polskich, mogący mieć po komponowane testymonia, Paszporta, lub adressa do Warszawy, uciekł z Minska, znówiwszy się z Wasilem synem Tomasza krawczykiem, poddanym ze wsi Ioszyoy W. Stanisława Proszyńskiego Podkomorzego Min: mało od iego młodszym i jedney urody, ciętkim, suchym, twarzy białey, oczu ciętkitnych, włosu czarnego nosa gorbatego, i bliznę pod nosem mającego, iadą kałamaszką, jednym, lub parę końmi, iuz po ucieczce przez nich samych kupionymi, Pierwszy udaiać Pana drugi służyć. Upraszają się więc wszyscy którzy przejeżdżać będą tych zbiegow przytrzymać, idy Policyi mieyscowey ażeby odesłać kazali.

